

dārgi? Būs izmaiņas

<< Tur tiek piedāvāti kā lietoti, tā praktiski jauni apģērbi, apavi, veļa un citas interesantas lietas. "Ja jautājat man, tad esmu pret šo DRN. 50 centi par kilogramu ir ļoti daudz. Jau tā viss balstās tikai uz entuziasmu, izdzīvošanu un vēlmi dot lietām otru dzīvi, domāt zaļi, lai būtu mazāk atkritumu. Man tas ir svarīgi un daudziem mūsu pircējiem arī." Veikalu vajadzēja slēgt pērn vasaras beigās, jo intensīvi tika remontēta Rīgas iela. Īres maksa bija uz uzņēmējas pašas rēķina, to neviens nekompensē. Tikai tagad veikals atkal atvērts un mēģinās ieiet normālā darba ritmā. Kā rāda pieredze, šo vietu apmeklēt ne tikai trūcīgāki ļaudis un vidusslānis, bet arī turīgi cilvēki. "Centīšos savu veikalu nosargāt. Zinu, ka vairāki mazie jau aizvērušies, nevarēja izdzīvot," vērojumos dalās I. Puķe. "Manuprāt, ja vairs nebūs šādu lietoto apģērbu veikalu, daba tiks vēl vairāk piegrūzta, piesārņota. Kur paliks visas nopirktās jaunās, vairs nevajadzīgās lietas? Tagad lietotajām lietām pirms nonāšanas izgāztuvē tiek dota vēl viena iespēja. Lietoto apģērbu veikaliem jāturpina pastāvēt

ekonomisku, ekoloģisku un arī ideoloģisku apsvērumu dēļ."

Pārdevējas vērojumi

Aurēlija savu īsto vārdu atklāt negribēja. Lietoto apģērbu mazumtirdzniecības tīkla veikalā viņa strādā ne pirmo gadu. Ja uzņēmums savām precēm paaugstinās cenu DRN dēļ, cilvēki tāpat nāksot, meklēšot un pirkšot sev vajadzīgo. Ja katra apģērba cenu paaugstinās par vienu vai diviem eiro, tad gan būs daudz preču, kas paliks nenopirktas. Vērojumi liecina, ka pircēji veikalā ir visu laiku, bet nedēļas nogalēs pat jāstāv rindā pie uzlaikošanas kabinēm. Pēdējo gadu tendence – iepērkas aizvien vairāk jauniešu, skolēnu. Nāk pa vienam, bariņos un atrod, ko meklējuši. "Var atrast arī ļoti labus, gandrīz jaunus apģērbus vai arī pazīstamu zīmolu drēbes," stāsta Santa. "Pircēji ir no visiem sabiedrības slāņiem, arī turīgi ļaudis. Redzu, ar kādiem lepnēm auto viņi piebrauc pie veikala. Kad tuvojas izlaidumu laiks, mammaš un jaunieši paši izmisīgi meklē baltos krekļus, uzvalka bikses, žaketes. Meitenes skatās svētku kleitas. Iecienīti dažādi sporta apģērbi, arī ziemas sporta veidiem. Krekliņi, bikses, virsjakas, kas no kvalitatīviem ražotājiem." Vīriešu apģērbu piedāvājums krietni mazāks nekā sieviešu. Kāpēc? Aurēlija spriež, ka arī citviet vīrieši esot taupīgāki un bieži nepērk jaunas drēbes. Ja nopirkuši, tad novalkā.

Meklē apģērbu bērniem

Annija Lūsiņa, liepājniece: – Ja arī cenas lietotajiem apģērbiem paaugstinās – nekas. Tik un tā tie būs lētāki par jaunajiem. Pati sev apģērbu regulāri sāku pirkt tikai pēc vidusskolas beigšanas, kad sāku studēt. Mamma bija ļoti stingra un kontrolējoša, tāpēc līdz pat pilngadībai apģērba un apavu pirkšanu vajadzēja saskaņot ar viņu un kopā iet iepirkties. Kad no pusdienām dotās naudas pamānījās ietaupīt, tad retu reizi šo un to sev nopirku lietoto apģērbu veikalos. Kad pa tiem izvēloties staigāju, jutos tik pieaugusi un patstāvīga! Tagad iepērkos, jo salīdzinoši lēti. Vēl tas, ka esmu par otras dzīves došanu dažādām lietām. Kāpēc man jāpērk jauna vasaras kleita vai svārki par 50 eiro, ja tos varu atrast lietoto apģērbu veikalā par 6 vai 8 eiro? Arī savus labākos ziemas zābakus, praktiski nelietotus atradu un nopirku šādā veikalā. Puisis, ar kuru dzīvoju kopā, sākumā rauc degunu, kad viņam nopirku ziemas virsjaku par nepilniem 5 eiro. Tagad pats regulāri tur

iepērkas. Piemēram, melnas uzvalka bikses iegādājās par 3 eiro un 64 centiem.

Inguna Baranovska: – Lietoto apģērbu veikalos, šķiet, iepērkos biežāk nekā jaunu apģērbu veikalos. Man vienkārši patīk! Tā daru jau sen. Sāku tur šeptēt cenu atšķirības dēļ. Nu sāku novērot, ka daži veikali ar savu piedāvājumu jau sāk izkonkurēt humpīšus. Visbiežāk meklēju un pērku apģērbu bērniem. Ja man izdevīgāk pirkt jaunu, nevis lietotu, tad izvēlos jaunu. Ceļgali biksēm izdilst vēlāk nekā jau nēsātam apģērba gabalam. Turklāt zīmoli tie paši. Šobrīd man un pārējo ģimenes locekļu garderobi veido gan lietoti, gan arī jauni apģērbi. Mīkšējam. Daudz ko atdod radnieki, draugi, paziņas. Humpīšos grūti nopirkt, piemēram, bērniem virsdrēbes, jo pieļauju, ka tās ātri izķer. Bērni aug, sezonas mainās – pieprasījums attiecīgi ir liels. Apavu pērku ļoti reti, jo parasti tie pārāk novalkāti vai arī nav vajadzīgi izmēra.

Aizputniece Ilze novēroja, ka īpaši pēdējos gados iepirkšanās lietoto apģērbu un preču veikalos nākusi modē. Cilvēki nekautrējas ne tos apmeklēt, ne arī teikt, kur iegādājušies kleitu, cepuri, zābakus vai saulesbril-

UZZIŅAI

CIK MAKSĀ JAUNS APĢĒRBŠ?*

- Sieviešu džinsa bikses 3,99–22,99 eiro.
- Blūze ar garām piedurknēm 2,99–12,99 eiro.
- Džemperis 5,99–14,99 eiro.
- Vīriešu sporta bikses 4,50–24,99 eiro.
- Vīriešu krekli ar garām piedurknēm 4,99–24,99 eiro.
- Dažādi T krekli 2,50–7 eiro.
- Sporta bikses 4,50–12 eiro.
- Džemperis bērnam 3,49–12 eiro.
- Bikses 4,99–10,99 eiro.

AVOTI: PEPCO.LV, SINSAY.COM/LV, NEWYORKER.DE/LV

DIENAS
TĒMA

les: "Pēc manām domām, tas pat apsvēkami, jo apliecina, ka cenšamies dot jau reiz lietotam apģērbam, apaviem vai jebkam citam otru dzīvi. Neizmetam arī kā nevajadzīgu lietu un nevairojam atkritumus."

Ilze šādos veikalos pārsvarā meklē apģērbu bērniem, ar ko iet ikdienā pa lauku, pa sētu. Samaksā trīs četrus eiro, un nav žēl ne sasmērēt, ne saplēst. Citādi būtu, ja pirktu par lielu naudu. Pārsvarā iegādājas virsjakas, ziemas bikses. "Lietotus apavus pirkt izvairo, bet esmu gan sev, gan bērniem meklējusi ko īpašu. Gadās, ka kaut kas specifisks nepieciešams tematiskam pasākumam. Vai vajadzīgas lietas konkrētās krāsās. Saprotams, ka vienai reizei, tāpēc pērku, kur lētāk," aizputniece atklāj dažādas situācijas, kāpēc iegriežas lietoto apģērbu tirgotavās. Vēl viņa stās-

ta, ka Aizputē īsti nav, kur nopirkt jaunus labus apģērbus.

Ilze: "Nāku no daudz bērnu ģimenes, esam trīs māsas. Mamma mūs audzināja viena, tāpēc mums diezgan bieži apģērbs bija no lietoto preču veikaliem, un es teiktu, ka šis fakts ir atstājis tādu kā traumu. Nemāku to izskaidrot, bet tāda izjūta man palikusi." Bērniņā bijis tā – jo firmīgāks apģērbs, jo bērns klasē juties vērtīgāks, augstāk kotējās un bija labāk ieredzēts. Tagad, viņa saka, iet uz otru pusi. Nomainās paaudzēs, nāk jaunie ar citu domāšanu. "Var just, ka cilvēki tiešām rūpējas, kā dabu padarīt zaļāku un jebkurai lietai dot otru iespēju. Zinu, ka lietoto apģērbu veikalos var izcelt pat ļoti labas pērles, tikai vajadzīga pacietība un laiks meklēt. Daudzi man pazīstami cilvēki prot atrast, bet es neprotu. Man pietrūkst pacietības." ▀

EKSPERTE

Nozīmīgas preces kultūras nozare

Daira Veilande,
Durbes kultūras darba
organizatore

Ja dabas resursu nodokļa dēļ būtiski pieaugs cenas lietotu apģērbu un apavu veikalos, lauku iedzīvotāji par to nebūs priecīgi. Kultūras jomā jau gadiem pagastu amatierēātri, gatavojot un iestudējot izrādes, šajos veikalos atrod un pērk tērpus, apavus un dažādus rekvizītus. Tur preces ir lētas un arī kvalitatīvas. Protams, gadu gaitā radušies uzkrājumi kultūras namā, bet reizēm nepieciešams īpašs tērps vai aksesuārs, kāda mums nav. Tad – jāmeklē. Par naudu, atklāti sakot, aktieri nedomā; bieži pērk un maksā paši.

Tāpat lietoti priekšmeti noder noformēšanai, gatavojoties svētkiem un dažādiem pasākumiem. Piemēram, Durbes kultūras namā rokdarbu pulciņa nodarbībās izmanto lietotu apģērbu veikalā pirktos audumus. Dalībnieces izgatavo interesantu noformējumu pilsētai: gan Ziemassvētkos rūkus, gan Lieldienās vistas un citus putnus, gan

izkrāšņo Durbi pirms Jāņiem. Arī pati meklēju nepieciešamo lietoto preču veikalos, jo iestādes budžetā nav paredzēti līdzekļi vides objektiem. Piemēram, pogām vai rūķu cepurēm, bārdām. Ziemassvētkos Durbe kļūst par Rūķu pilsētu, kurā izliekam ap 50 rūķu skvēros un laukumos, un šie tēli jāveido.

Visus sīkumus izplānot nav iespējams, ne arī iekļaut budžeta pieprasījumā, turklāt ir noteikts, kur un ko drīkst iegādāties. Noformēšanas tēma kultūras darbiniekiem ik gadu ir smaga, taču mums gribas, lai pilsētā būtu vizuāli svētku akcenti. To gaida kā

vietējie iedzīvotāji, tā citi. Šobrīd gatavojamies Lieldienām. Būs svētku noformējums, ko gatavo rokdarbu pulciņa dalībnieki. Atkal jāpameklē sīki, lēti materiāli, kas tiem vajadzīgi.

Durbes amatierēātris regulāri visu vajadzīgo pērk lietoto apģērbu veikalos. Kāda aktrise man teica: "Visus apģērbus, ko man vajadzēja lomai, es atradu lietoto apģērbu veikalā." Tagad aktieri vajadzīgo meklē paši, cits citam palīdz atrast izrādei vajadzīgo. Arī citos amatiermākslas kolektīvos, ja nepieciešami kādi sīkumi, tos meklē lētos veikalos.

Ir cilvēki, kas lietoto preču veikalos ignorē principa pēc, un es viņus saprotu, bet tur tiešām var atrast labas lietas. Citi žēlojas, ka neko labu neierauga, bet ir tādi, kuri neparastu precī redz pa gabalu. Zinu, ka lietoto apģērbu veikalos ir labas zīmolu preces, ko meklē jaunieši. Vecāki pērk apģērbu mazuļiem, bērniem, jo tas daudz izdevīgāk.

Manuprāt, šie veikali ienākuši un palikuši uz ilgu laiku. Jo tie ir tiešām vajadzīgi. Ja tā nebūtu, tie taču nepastāvētu. ▀